

og hvoraf det største selvfølgelig er det Hul, hvor, om jeg maa bruge det Udtryk, de smaa Haandværkere skal puttes ind. Ved Nytaarstid sidste Aar fik jeg dette Udkast fra Arbejderforsikringsraadet, og det er min Skyld og mit Ansvar, at det ikke er kommet videre, men det skyldes forskellige Grunde, først var jeg syg en Tid, og senere hen var der saa meget Arbejdsstof, at jeg ikke kunde beskæftige mig med det, men nu vil der straks blive taget fat paa det, og inden altfor længe, endnu i denne Rigsdagssamling, haaber jeg, vil jeg fremsætte Forslag, dels i Retning af en Kodifikation og dels i Retning af de Huller, som der bevisligt er, og jeg gaar ud fra som en Selvfølge, at man saa vil være enig med mig om, at vi skal have Forsikringspligt ogsaa for de industrielle Virksomheder. Derved vil vi være ude over i alt Fald de fleste af de Vanskeligheder, som er nævnt af det ærede Medlem fra Bræstrup og til Dels ogsaa af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) gjorde nogle Bemærkninger vedrørende de paa § 2 opførte Statsvirksomheder og gjorde opmærksom paa, at man blandt andet for Statstidendes Vedkommende ikke kunde se, hvor stor den Driftskapital var, den paagældende Virksomhed havde. For Statstidendes Vedkommende er det, som det ærede Medlem let vil kunne forstaa, en meget ringe Kapital, da Staten ikke selv har Trykkeriet, men Trykningen er i privat Entreprise. Der er her i Virkeligheden ingen Driftskapital udover den Kapital, som stikker i den Smule Inventar, der er i de Værelser, hvor Statstidenden for Tiden er installeret, men det vil let kunne ordnes ved, at vi i Anmærkningerne til Finansloven, eller jeg ved ikke hvor, lader optage en Bemærkning om, hvor meget det Inventar kan ansættes til efter Anskaffelsessummen og under Hensyn til en passende Afskrivning derpaa. Der er vist for mit Vedkommende ikke andet at sige dertil. At det ærede Medlem glædede sig over Bevillingernes Bibeholdelse til forskellige Fagskoler, forstaaer jeg godt. Jeg skal ikke komme dybere ind paa det Spørgsmaal, men, som ogsaa oplyst i Anmærkningerne, gøre opmærksom paa, at der er Grund til at se lidt nøjere efter, om de Penge ikke kunde anvendes paa en Maade, hvorved de kom nok saa mange til gode som nu, uden at jeg just tænker paa Beløbets Nedsættelse,

men paa, at man, som der ogsaa er skrevet i Anmærkningerne, kunde faa en Regulering baade med Hensyn til Elevantallet og Timeantallet med videre, saa at Fordelingen blev mere retfærdig.

At de tekniske Skoler har min Interesse, behøver jeg vist ikke at sige; noget andet er, at de store Beløb, man har andraget om, neppe for Tiden kan skaffes. I Fjor gik vi ganske vist lidt op, men jeg har ikke i Aar turdet foreslaa nogen Forhøjelse. Vi vil imidlertid være nødte til fremdeles at gaa opad, vi har ogsaa, som det ærede Medlem ved, liggende et Andragende om at bevilge større Beløb, men jeg mener, at der er Grænser for, hvor meget man tør anmode om i Retning af Bevillinger. I denne Forbindelse maa jeg maaske udtale min Glæde over den Tak, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) kom med, fordi der var givet Rigsdagen Lejlighed til at se Teknologisk Institut, og dernæst maa jeg sige, at der, som jeg vist ogsaa har gjort opmærksom paa i Anmærkningerne, sikkert er Anledning til at tage under Overvejelse, i hvor høj Grad de Virksomheder, som Fagskolerne hidtil har udført, kan lægges ind under Teknologisk Institut. Alle de ærede Medlemmer, som glædede mig ved at deltage i Besøget derude, er vist klare over, at man der har langt bedre Betingelser for at kunne undervise paa en for de paagældende tilfredsstillende Maade, end det er muligt i Fagskolerne, som nu en Gang nødvendigvis maa være smaa, og hvor navnlig det Materiale, de har at benytte, maa være begrænset af Hensyn til de store Kapitaler, der stikker i saadant Materiale, som er nødvendigt, hvis Undervisningen skal ledes paa en virkelig tilfredsstillende Maade.

Endelig har det samme ærede Medlem nævnt Spørgsmaalet om, hvad der kan gøres for de blinde. Det er, hvad det ærede Medlem vist ogsaa nævnedes, et Spørgsmaal, som er Genstand for Forhandling mellem Indenrigsministeriet og Kultusministeriet. For Tiden hører de blinde jo under Kultusministeriet, men der er mellem Kultusministeriet og Indenrigsministeriet Enighed om, at det er paakrævet, at der gøres noget, først og fremmest for, at den Understøttelse, de blinde faar, ikke regnes for Fattighjælp. Jeg tør endnu ikke bestemt udtale mig om, paa hvilken Maade eller Maader — der kan maaske være Tale om flere — man tilfredsstillende kan faa dette Forhold ordnet, men jeg haaber, at det i Løbet af Samlingen vil lykkes at